AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE 2013/768/FUSP

af 16. december 2013

om EU's aktiviteter til støtte for gennemførelsen af traktaten om våbenhandel inden for rammerne af den europæiske sikkerhedsstrategi

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 26, stk. 2, og artikel 31, stk. 1, og

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 6. december 2006 vedtog FN's Generalforsamling resolution 61/89 »På vej mod en traktat om våbenhandel: fastlæggelse af fælles internationale standarder for import, eksport og overførsel af konventionelle våben« og indledte dermed FN-processen med henblik på en traktat om våbenhandel (ATT-processen). Den 2. december 2009 vedtog FN's Generalforsamling resolution 64/48 »Traktaten om våbenhandel«, hvorved den besluttede i 2012 at indkalde en FN-konference om traktaten om våbenhandel for at udarbejde et juridisk bindende instrument om de højest mulige fælles internationale standarder for overførsler af konventionelle våben.

(2) Eftersom FN-konferencen om traktaten om våbenhandel, der blev indkaldt i juli 2012, ikke var i stand til at nå til enighed om et slutdokument inden for den fastsatte frist, og i medfør af resolution 67/234 A vedtaget den 24. december 2012 af FN's Generalforsamling, blev den endelige FN-konference om traktaten om våbenhandel indkaldt i marts 2013. Den udarbejdede en velafbalanceret og bredt funderet traktattekst, som der imidlertid ikke kunne opnås konsensus om grund af modstand fra tre FN-medlemsstater. Sagen blev derefter henvist til FN's Generalforsamling, der den 2. april 2013 ved en afstemning om resolution A/RES/67/234 B vedtog traktaten om våbenhandel med et overvældende flertal. Traktaten blev dernæst åbnet for undertegnelse den 3. juni 2013, og træder i kraft, når mindst 50 lande har ratificeret den. Alle EU-medlemsstater har undertegnet traktaten.

(3) I sine konklusioner af 11. december 2006, 10. december 2007, 12. juli 2010 og 25. juni 2012 udtrykte Rådet sit stærke engagement i et nyt juridisk bindende internationalt instrument, der bør fastlægge de højest mulige fælles internationale standarder med henblik på at regulere lovlig handel med konventionelle våben, og det bør være relevant for alle FN-medlemsstater og vil derfor kunne blive universelt.

(4) For at gøre traktatprocessen mere inklusiv og relevant for ATT-processen vedtog Rådet afgørelse 2009/42/FUSP [1] og afgørelse 2010/336/FUSP [2], der bl.a. støttede en række regionale seminarer, som dækkede hele verden. I forlængelse af den resultatløse FN-konference i juli 2012, blev Unionens fortsatte-aktiviteter til støtte for traktaten om våbenhandel suppleret med Rådets afgørelse 2013/43/FUSP af 22. januar 2013 [3].

(5) Prioriteten er i øjeblikket at støtte en hurtig ikrafttræden og en fuld gennemførelse af traktaten. Unionen kan yde et betydeligt bidrag til at nå dette mål i overensstemmelse med den støtte til ATT-processen, som det på et tidligt tidspunkt gav udtryk for, navnlig ved at bygge videre på sin langvarige erfaring med finansiering af bistand til eksportkontrol og outreach. Eftersom eksporttilladelser til våben og varer med dobbelt anvendelse stadig er et nationalt ansvar i Unionen, afhænger ekspertise til eksportkontrol til støtte for EU-finansieret bistand og outreachprogrammer i vidt omfang af medlemsstaterne. Det er derfor afgørende for, om Unionens bistand til eksportkontrol og outreachaktiviteter bliver en succes, at medlemsstaterne ansætter eksperter, der kan støtte EU-programmerne.

[1] Rådets afgørelse 2009/42/FUSP af 19. januar 2009 om støtte til EU's aktiviteter med henblik på at fremme processen hen imod en traktat om våbenhandel mellem tredjelande inden for rammerne af den europæiske sikkerhedsstrategi (EUT L 17 af 22.1.2009, s. 39).

[2] Rådets afgørelse 2010/336/FUSP af 14. juni 2010 om EU's aktiviteter til støtte for traktaten om våbenhandel inden for rammerne af den europæiske sikkerhedsstrategi (EUT L 152 af 18.6.2010, s. 14).

[3] Rådets afgørelse 2013/43/FUSP af 22. januar 2013 om fortsatte EU-aktiviteter til støtte for forhandlingerne om traktaten om våbenhandel (EUT L 20 af 23.1.2013, s. 53).

(6) Inden for våbeneksportkontrol er EU-bistand og outreachaktiviteter blevet gennemført i overensstemmelse med Rådets fælles aktion 2008/230/FUSP ([1]) og Rådets afgørelse 2009/1012/FUSP ([2]) og 2012/711/FUSP ([3]). Aktiviteterne har omfattet en række tredjelande i Unionens nærmeste naboskab med henblik på at styrke deres systemer til kontrol af våbeneksport og at opnå større ansvar og gennemsigtighed.

(7) Unionen har også i mange år ydet bistand til eksportkontrol af varer med dobbelt anvendelse i henhold til forordning (EF) nr. 1717/2006 ([4]), der oprettede et stabilitetsinstrument, der støtter udviklingen af de retlige rammer og institutionelle kapaciteter til indførelse og håndhævelse af effektiv eksportkontrol for varer med dobbelt anvendelse, herunder regionale samarbejdsforanstaltninger. Den 28. april 2004 vedtog FN's Sikkerhedsråd resolution 1540 (2004) (UNSCR 1540 (2004)), som bemyndiger en effektiv kontrol af overførsel af varer relateret til masseødelæggelsesvåben. Unionen har støttet gennemførelsen af UNSCR 1540 (2004) især gennem Rådets fælles aktion 2006/419/FUSP ([5]), Rådets fælles aktion 2008/368/FUSP ([6]) og Rådets afgørelse 2013/391/FUSP ([7]) og med hensyn til eksportkontroldimensionen af UNSCR 1540 (2004) gennem sine bistandsprogrammer til eksportkontrol af varer med dobbelt anvendelse.

(8) Ud over at bidrage til den specifikke bistand til våbeneksportkontrol bidrager kontroller udviklet til gennemførelse af UNCSR 1540 (2004) og i henhold til Unionens bistandsprogrammer til eksportkontrol af varer med dobbelt anvendelse til den overordnede kapacitet til effektivt at gennemføre traktaten om våbenhandel, eftersom de pågældende love og administrative procedurer og de agenturer, der er ansvarlige for bistandsprogrammer til eksportkontrol af varer med dobbelt anvendelse, i mange tilfælde overlapper dem, der gælder for eksportkontrol af konventionelle våben. Bistand, der ydes i forbindelse med varer med dobbelt anvendelse støtter derfor våbeneksportkontrolkapaciteter. Det er derfor vigtigt at sikre en snæver koordinering af de aktiviteter, der udføres i forbindelse med eksportkontroller af varer med dobbelt anvendelse, og de aktiviteter, der støtter gennemførelsen af traktaten om våbenhandel.

(9) Med udgangspunkt i ønsket om koordinering af den bistand til eksportkontrol, der ydes på andre relevante områder, har de aktiviteter, der støttes af denne afgørelse, til formål at styrke kapaciteterne til kontrol af våbenoverførsler i en række modtagerlande med henblik på at støtte en effektiv og kompetent gennemførelse af traktaten om våbenhandel. Eftersom traktatens indvirkning vil afhænge af i hvor høj grad den finder tilslutning og universel anvendelse, bør outreach- og bevidstgørelsesaktiviteter også støttes med henblik på at styrke relevante interessenters og andre tredjelandes støtte til traktaten samt fremme interessen til gennemførelsen heraf.

(10) Rådet har overladt den tekniske gennemførelse af afgørelse 2009/1012/FUSP og 2012/711/FUSP til den tyske økonomi- og eksportkontrolstyrelse (i det følgende »BAFA«). Den har med succes tilrettelagt alle aktiviteter i afgørelse 2009/1012/FUSP. BAFA er også implementerende organ for projekter vedrørende eksportkontrol af varer med dobbelt anvendelse i henhold til stabilitetsinstrumentet. På baggrund heraf er valget af BAFA som implementerende organ for de EU-aktiviteter, der støtter gennemførelsen af traktaten om våbenhandel i tredjelande berettiget ved dens dokumenterede erfaring, kvalifikationer og nødvendige ekspertise inden for en lang række relevante EU-eksportkontrolaktiviteter både i forbindelse med varer med dobbelt anvendelse og våbeneksportkontrol. Valget af BAFA vil lette identifikationen af synergier mellem eksportkontrolaktiviteter i forbindelse med varer med dobbelt anvendelse og våbenrelaterede aktiviteter med henblik på at sikre, at ATT-relateret bistand på passende vis supplerer den bistand, der allerede ydes i henhold til de eksisterende bistandsprogrammer for varer med dobbelt anvendelse og våbeneksportkontrol —

([1]) Rådets fælles aktion 2008/230/FUSP af 17. marts 2008 om støtte til EU's aktiviteter til fremme af kontrollen med våbeneksport og principperne og kriterierne i EU's adfærdskodeks for våbeneksport blandt tredjelande (EUT L 75 af 18.3.2008, s. 81).

([2]) Rådets afgørelse 2009/1012/FUSP af 22. december 2009 om støtte til EU's aktiviteter til fremme af kontrollen med våbeneksport og principperne og kriterierne i fælles holdning 2008/944/FUSP blandt tredjelande (EUT L 348 af 29.12.2009, s. 16).

([3]) Rådets afgørelse 2012/711/FUSP af 19. november 2012 om støtte til Unionens aktiviteter til fremme blandt tredjelande af kontrollen med våbeneksport og principperne og kriterierne i fælles holdning 2008/944/FUSP (EUT L 321 af 20.11.2012, s. 62).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1717/2006 af 15. november 2006 om oprettelse af et stabilitetsinstrument (EUT L 327 af 24.11.2006, s. 1).

([5]) Rådets fælles aktion 2006/419/FUSP af 12. juni 2006 om støtte til gennemførelsen af De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben (EUT L 165 af 17.6.2006, s. 30).

([6]) Rådets fælles aktion 2008/368/FUSP af 14. maj 2008 om støtte til gennemførelsen af De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben (EUT L 127 af 15.5.2008, s. 78).

([7]) Rådets afgørelse 2013/391/FUSP af 22. juli 2013 om støtte til den praktiske gennemførelse af De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) om ikkespredning af masseødelæggelsesvåben og disses fremføringsmidler (EUT L 198 af 23.7.2013, s. 40).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Med henblik på at støtte, at traktaten om våbenhandel (ATT) træder i kraft og gennemføres hurtigst muligt, iværksætter Unionen aktiviteter med følgende mål:

— på anmodning af en række stater at støtte dem med at styrke deres våbenoverførselskontrolsystemer for at kunne gennemføre ATT

— på nationalt og regionalt niveau at øge bevidstheden om og ejerskabet af ATT blandt de relevante nationale og regionale myndigheder og civilsamfundets interessenter, således at de involveres yderligere i gennemførelsen af ATT.

2. For at nå målene i stk. 1 iværksætter Unionen følgende projektaktiviteter:

a) yde bistand til modtagerlandene med at udarbejde, ajourføre og, hvor det er nødvendigt, at gennemføre relevante lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger, der har til formål at oprette og udvikle et effektivt system til kontrol af våbenoverførsler i overensstemmelse med kravene i ATT

b) styrke ekspertise og kapaciteter blandt de embedsmænd i modtagerlandene, der beskæftiger sig med eksporttilladelser og håndhævelse, navnlig ved udveksling af bedste praksis, uddannelse og adgang til relevante informationskilder med henblik på at sikre en passende gennemførelse og håndhævelse af kontrollen af våbenoverførsler

c) fremme gennemsigtighed i den internationale våbenhandel på grundlag af gennemsigtighedskravene i ATT

d) fremme en vedvarende tilslutning til ATT i modtagerlandene ved at involvere relevante nationale og regionale interessenter som f.eks. nationale parlamenter, kompetente regionale organisationer og repræsentanter fra civilsamfundet, som har en langsigtet interesse i at overvåge den effektive gennemførelse af ATT

e) fremme en bredere interesse i ATT ved at involvere lande, der ikke har gjort tiltag i forhold til ATT for at støtte dens universelle anvendelse.

En detaljeret beskrivelse af de projektaktiviteter, der er omhandlet i dette stykke, findes i bilaget.

Artikel 2

1. Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (i det følgende benævnt »den højtstående repræsentant«) har ansvaret for gennemførelsen af denne afgørelse.

2. Den tekniske gennemførelse af de projektaktiviteter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, foretages af den tyske økonomi- og eksportkontrolstyrelse (BAFA).

3. BAFA udfører sin opgave under den højtstående repræsentants ansvar. Med henblik herpå indgår den højtstående repræsentant de nødvendige aftaler med BAFA.

Artikel 3

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af de i artikel 1, stk. 2, nævnte projektaktiviteter er på 5 200 000 EUR. Det samlede anslåede budget for det overordnede projekt er på 6 445 000 EUR. Den del af det anslåede budget, der ikke dækkes af referencegrundlaget, samfinansieres med regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland.

2. De udgifter, der finansieres over det i stk. 1 fastsatte referencegrundlag, forvaltes i overensstemmelse med de procedurer og regler, der gælder for Unionens almindelige budget.

3. Kommissionen overvåger, at de i stk. 1 omhandlede udgifter forvaltes korrekt. Med henblik herpå indgår den en tilskudsaftale med BAFA. Det skal fremgå af aftalen, at BAFA sørger for, at Unionens bidrag bliver synligt i en grad, der svarer til dets størrelse.

4. Kommissionen bestræber sig på at indgå den tilskudsaftale, der er omhandlet i stk. 3, snarest muligt efter denne afgørelses ikrafttræden. Den underretter Rådet om eventuelle vanskeligheder i forbindelse med denne proces og om datoen for indgåelsen af tilskudsaftalen.

Artikel 4

1. Den højtstående repræsentant aflægger rapport til Rådet om gennemførelsen af denne afgørelse på grundlag af regelmæssige rapporter udarbejdet af BAFA. Rapporterne skal danne udgangspunkt for Rådets evaluering.

2. Kommissionen oplyser om de finansielle aspekter af gennemførelsen af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede projektaktiviteter.

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Den udløber 36 måneder efter datoen for indgåelsen af den i artikel 3, stk. 3, omhandlede tilskudsaftale. Den udløber dog den 17. juni 2014, hvis ingen tilskudsaftale er indgået inden den nævnte dato.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2013.

På Rådets vegne
C. ASHTON
Formand

BILAG

PROJEKTAKTIVITETER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 1, STK. 2

1. **Baggrund og begrundelse for FUSP-støtte**

Denne afgørelse bygger på tidligere rådsafgørelser om støtte til FN-processen forud for traktaten om våbenhandel og til at fremme udviklingen af mere ansvarlige og gennemsigtige våbeneksportkontrolsystemer i tredjelande ([1]). Traktaten blev vedtaget den 2. april 2013 af FN's Generalforsamling og åbnet for undertegnelse den 3. juni 2013.

Formålet med traktaten er at *fastsætte de højest mulige fælles internationale standarder for regulering eller forbedring af reguleringen af den internationale handel med konventionelle våben, at forebygge og udrydde ulovlig handel med konventionelle våben og at forebygge omdirigering heraf.* Dens erklærede mål er at *bidrage til international og regional fred, sikkerhed og stabilitet; at mindske menneskelige lidelser og fremme samarbejde, gennemsigtighed og ansvarlig adfærd blandt deltagerstaterne i den internationale handel med konventionelle våben og derved opbygge tillid blandt deltagerstaterne«*. Traktatens genstand og formål stemmer derfor overens med Unionens overordnede ambition med hensyn til udenrigs- og sikkerhedspolitikken som fastsat i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union og yderligere specificeret i den europæiske sikkerhedsstrategi.

Som en følge af FN's Generalforsamlings vedtagelse af traktaten om våbenhandel har Unionen udpeget tre hovedudfordringer for traktaten. at sikre en hurtig ikrafttræden, at sikre en effektiv gennemførelse og endelig at arbejde hen imod universel anvendelse. Eksportkontrolbistand og outreach er afgørende for at håndtere disse udfordringer og udgør derfor de centrale elementer i denne afgørelse.

Med hensyn til bistand til eksportkontrol forudser denne afgørelse udarbejdelsen af en række målrettede bistandsprogrammer, hvorved modtagerlandene i udstrakt grad og på en tilpasset måde bistås i at opfylde kravene i ATT. Bistanden udvikles i overensstemmelse med en bistandskøreplan, der skal aftales med modtagerlandene, og som specificerer prioriterede foranstaltninger, sikrer lokalt ejerskab og indikerer, at der udvises engagement i ratificering af traktaten.

Ud over de målrettede bistandsprogrammer indføres der ved denne afgørelse ad hoc-bistandsaktiviteter, der supplerer de målrettede bistandsprogrammer ved at henvende sig til andre modtagerlande med begrænsede og veldefinerede behov. Disse ad hoc-bistandsaktiviteter vil sætte Unionen i stand til på en fleksibel og reaktiv måde at reagere på anmodninger om bistand.

For at bidrage til langsigtet bæredygtighed i modtagerlandenes bestræbelser på at kontrollere våbenoverførsler tilsigter denne afgørelse at involvere nationale og regionale interessenter som f.eks. nationale parlamenter, kompetente regionale organisationer og repræsentanter for civilsamfundet, som har en langsigtet interesse i at overvåge den effektive gennemførelse af ATT.

I forbindelse med udfordringen om universel anvendelse af ATT omfatter denne afgørelse en outreachkomponent med henblik på at involvere alle relevante lande. Den mulighed, der er valgt, er at give en håndsrækning til disse lande ved at geare de kompetente regionale organisationer, som de tilhører, og som udfører aktiviteter, der vedrører kontrol af våbenoverførsler.

Denne afgørelse indeholder derfor en omfattende række bistands- og outreachaktiviteter, så der på passende vis tages fat på de tre udfordringer, der er udpeget. En aktiv tackling af disse udfordringer er i overensstemmelse med Unionens og dets medlemsstaters langvarige og engagerede støtte til traktaten om våbenhandel.

2. **Overordnede målsætninger**

Hovedmålet med denne afgørelse er at støtte en række stater, som måtte anmode om det, med at styrke deres våbenoverførselskontrolsystemer med henblik på at effektivt at kunne gennemføre ATT. De foranstaltninger, der træffes i forbindelse med bistanden og inden for disse rammer, vil efterfølgende blive drøftet og anvendt i en bredere kontekst, hvor relevante interessenter fra andre lande også kan involveres. Mere specifikt vil EU-indsatsen

([1]) Jf. afgørelse 2010/336/FUSP, afgørelse 2013/43/FUSP, afgørelse 2009/1012/FUSP og afgørelse 2012/711/FUSP.

a) styrke modtagerlandenes kontrolkapaciteter med hensyn til våbenoverførsler

b) fremme relevante interessenters bevidsthed og ejerskab, f.eks. kompetente regionale organisationer, nationale parlamenter og repræsentanter for civilsamfundet, som på lang sigt har interesse i, at traktaten gennemføres på effektiv vis

c) skabe outreach til andre lande med henblik på at støtte universel anvendelse af traktaten.

3. **Beskrivelse af projektaktiviteterne**

3.1. **Oprettelse af en pulje af eksperter**

3.1.1. *Projektets formål*

Formålet med at oprette en pulje af eksperter er at give det implementerende organ en veldefineret, kompetent og pålidelig ressource, så den kan reagere hensigtsmæssigt på anmodninger om bistand og støtte de deraf følgende bistandsaktiviteter. Oprettelsen af en sådan pulje har endvidere til formål at give medlemsstaternes eksportkontrolinstanser incitament til at udpege relevante eksperter, eftersom disses tilgængelighed og involvering i bistandsaktiviteter bliver afgørende for gennemførligheden af de pågældende aktiviteter.

3.1.2. *Projektbeskrivelse*

Det implementerende organ opretter en pulje af eksperter. Disse eksperter udfører de bistandsaktiviteter, der er iværksat for modtagerlandene i overensstemmelse med deres ekspertiseområder og de behov, der identificeres af og med modtagerlandene.

Det implementerende organ bør i forbindelse med udvælgelsen af eksperter sikre den størst mulig geografiske repræsentation. Den bør drage fordel af passende og tilgængelige eksperter fra andre EU-eksportkontrolinstanser. Den bør endvidere opfordre til deltagelse af eksperter fra lande, der for nylig har udviklet vellykkede nationale våbenoverførselskontrolsystemer, herunder sådanne systemer udviklet i forbindelse med den modtagne internationale bistand.

Den overordnede ekspertise, som samles i puljen af eksperter, bør dække alle aspekter af nationale våbenoverførselskontrolsystemer (navnlig på områderne retsforhold, udstedelse af tilladelser, toldvæsen/retshåndhævelse, bevidsthedsskabelse, strafforfølgning/sanktioner, rapportering/gennemsigtighed).

3.2. **Skræddersyede bistandsprogrammer udført i henhold til en bistandskøreplan**

3.2.1. *Projektets formål*

Formålet med målrettede bistandsprogrammer og de dertil hørende køreplaner er at styrke modtagerlandenes kapaciteter til at opfylde ATT-kravene på en overordnet og bæredygtig måde. Denne køreplan vil skabe forudsigelighed i modtagerlandet om, hvad der er planlagt i forbindelse med bistanden, og vil skitsere de forbedringer, der kan forventes i landets kontrolkapaciteter med hensyn til overførsler.

3.2.2. *Projektbeskrivelse*

Der vil blive skabt nationale bistandsprogrammer for 12 modtagerlande. I de første to år af gennemførelsen af afgørelsen igangsættes højst ti bistandsprogrammer for gennemførelse, således at Unionen har mulighed for at reagere på yderligere anmodninger om bistand, som måtte komme på et senere tidspunkt.

De målrettede bistandsprogrammer bør udvikles i overensstemmelse med følgende skridt:

a) Anmodning om bistand til gennemførelse af ATT (fremsat af tredjelandet til det implementerende organ). Denne anmodning bør være så udførligt begrundet som muligt, og ideelt bør der allerede på dette stadie redegøres for, hvilke specifikke områder, der har brug for bistand. Hvis det er relevant, bør det anmodende land også henvise til tidligere og igangværende bistand fra andre bistandsydere og informere om dets nationale gennemførelsesstrategi for ATT.

b) Med udgangspunkt i anmodningens begrundelse og kriterierne i punkt 5.1 træffer den højtstående repræsentant i samarbejde med Gruppen vedrørende Eksport af Konventionelle Våben og det implementerende organ afgørelse om det anmodende lands berettigelse til at modtage bistand.

c) Når anmodningen om bistand modtages positivt, tilrettelægger det implementerende organ et ekspertvurderingsbesøg. Det bør tilrettelægges efter nær kontakt mellem det implementerende organ og det tredjeland, der søger om bistand, og bestå af nogle af de mest relevante eksperter fra puljen af eksperter, jf. punkt 3.1.

Ekspertvurderingsbesøget kan eventuelt forberedes ved hjælp af spørgeskemaer og indsamling af eksisterende oplysninger; der kan gennemføres en indledende vurdering af behov og prioriteter for det land, der anmoder om bistand. Det vil især gøre det muligt sammen med det land, der anmoder om bistand, at få præciseret, hvad der faktisk kræves for at gennemføre ATT og sammenligne disse krav med landets eksisterende ressourcer til kontrol med våbenoverførsler. Dette indledende ekspertvurderingsbesøg vil have deltagelse af alle relevante nationale instanser og interessenter og udpege motiverede og pålidelige lokale partnere.

d) Baseret på resultaterne af ekspertvurderingsbesøget udarbejder det implementerende organ en bistandskøreplan. Ved udarbejdelsen af en sådan bistandskøreplan tager det implementerende organ hensyn til den ATT-relaterede bistand, som andre organisationer eventuelt har ydet. Når et land, der anmoder om bistand, allerede har udviklet en national gennemførelsesstrategi for ATT, sikrer det implementerende organ endvidere, at EU-bistandskøreplanen er i overensstemmelse med denne nationale gennemførelsesstrategi.

e) Resultaterne af ekspertvurderingsbesøget og det deraf følgende udkast til bistandskøreplan rapporteres specifikt til Kommissionen inden for rammerne af den almindelige finansielle og narrative rapportering, der er omhandlet i artikel 3 i nærværende afgørelse.

f) Udkastet til bistandskøreplanen deles med modtagerlandet med henblik på dets tilslutning dertil. Køreplanen skræddersyes til modtagerlandet og identificerer prioriteterne for bistand.

g) Køreplanen gennemføres i samarbejde med de relevante eksperter fra puljen af eksperter og eventuelt med deltagelse af andre interessenter.

Afhængig af det pågældende modtagerlands præcise behov vil udarbejdelsen af køreplanen drives af den femleddede tilgang, der normalt bruges til bistand til strategisk handelskontrol (områderne retsforhold, udstedelse af tilladelser, toldvæsen/retshåndhævelse, bevidsthedsskabelse og sanktioner/strafforfølgning). Ud over disse fem standardområder vil området rapportering og gennemsigtighed få den største opmærksomhed.

Omfanget af bistandsinstrumenter vil især omfatte juridisk gennemgang, uddannelsesseminarer, workshops, studiebesøg, brug af internetbaserede værktøjer og informationskilder. Disse bistandsinstrumenter udvælges af det implementerende organ i overensstemmelse med de præcise behov og prioriteter, der identificeres under ekspertvurderingsbesøget og i overensstemmelse med den aftalte køreplan. Det bistandsinstrument, der er udvalgt til behørigt at behandle anmodningen om bistand, skal angives klart og begrundes i bistandskøreplanen.

3.3. **Ad hoc-workshops om individuel bistand**

3.3.1. *Projektets formål*

Formålet med ad hoc-workshops om individuel bistand er at styrke modtagerlandenes kontrolkapaciteter med hensyn til våbenoverførsler, således at de kan opfylde kravene i ATT på en målrettet og relevant måde. Disse ad hoc-bistandsaktiviteter vil sætte Unionen i stand til på en fleksibel og reaktiv måde at reagere på anmodninger om bistand, som fastslår et specifikt behov, der er relevant for en effektiv gennemførelse af ATT.

3.3.2. *Projektbeskrivelse*

Der er fastlagt op til 10 workshops af to dages varighed for individuelle modtagerlande med henblik på at reagere på målrettede anmodninger om bistand og interessetilkendegivelse for at fremme et eller flere specifikke områder i et system til kontrol med våbenoverførsler.

I forbindelse med disse workshops ydes der en begrænset individuel og skræddersyet bistand, og de specifikke spørgsmål, som det anmodende land rejser, tages op (f.eks.: gennemgang af lovgivning vedrørende kontrol med overførsler, bedste praksis med hensyn til indberetning, informationskilder med relevans for anvendelsen af risikovurderingskriterierne i ATT, kontroller af slutanvendelse og dokumentation. Disse workshops vil finde sted i modtagerlandene, og ekspertisen vil blive formidlet af eksperter fra den pulje af eksperter, der er omhandlet i punkt 3.1.

Det implementerende organ vil være ansvarligt for at modtage anmodninger om bistand og indberette dem til den højtstående repræsentant, der i samråd med Gruppen vedrørende Eksport af Konventionelle Våben beslutter, hvordan der skal reageres på disse. HR's vurdering vil især bero på kriterierne i punkt 5.1., anmodningens nøjagtighed og på, hvordan de pågældende spørgsmål identificeres heri, idet der tages hensyn til den geografiske balance.

3.4. **Muligheden for at overføre midler fra de målrettede bistandsprogrammer til ad hoc-workshopperne om individuel bistand**

Hvis det maksimale antal af fuldt udbyggede målrettede bistandsprogrammer som omhandlet i punkt 3.2. ikke opnås, kan antallet af workshopper som omhandlet i punkt 3.3. øges til 20.

Den højtstående repræsentant og Kommissionen vil i samarbejde med Gruppen vedrørende Eksport af Konventionelle Våben hver sjette måned gennemgå status med hensyn til de målrettede bistandsprogrammer med henblik på at vurdere mulighederne for at øge antallet af workshops om individuel bistand proportionelt med antallet af ufuldstændige målrettede bistandsprogrammer.

3.5. **Konferencen mellem modtagerlande i forbindelse med ATT's bistandsaktiviteter**

3.5.1. *Projektets formål*

Formålet med konferencen er at fremme relevante interessenters bevidsthed og ejerskab, f.eks. kompetente regionale organisationer, nationale parlamenter og repræsentanter for civilsamfundet, som på lang sigt har interesse i, at traktaten gennemføres på effektiv vis.

3.5.2. *Projektbeskrivelse*

Projektet vil tage form af en konference over to dage, der skal finde sted lige inden gennemførelsen af denne afgørelse afsluttes. På konferencen samles relevante repræsentanter for de lande, der har modtaget bistand i forbindelse med de målrettede bistandsprogrammer som omhandlet i punkt 3.2. og ad hoc-bistandsaktiviteter som omhandlet i punkt 3.3.

Konferencen vil lette udvekslingen af erfaringer blandt modtagerlandene, oplyse om deres respektive holdninger i tilknytning til ATT og status for ratificeringen og gennemførelsen af ATT og vil skabe mulighed for at dele relevante oplysninger med repræsentanter for nationale parlamenter og civilsamfundet.

Deltagerne i denne konference bør dermed omfatte:

— diplomatisk og militært personale/forsvarspersonale fra modtagerlandene, navnlig myndigheder med ansvar for nationale politikker vedrørende ATT

— teknisk og retshåndhævende personale fra modtagerlandene, navnlig myndigheder, der beskæftiger sig med eksporttilladelser, samt toldembedsmænd og retshåndhævelsesembedsmænd

— repræsentanter for nationale, regionale og internationale organisationer, der er involveret i bistandsydelse, samt repræsentanter for lande, der er interesserede i at yde eller modtage strategisk bistand til handelskontrol

— repræsentanter for relevante ikkestatslige organisationer (ngo'er), tænketanke, nationale parlamenter og industrien.

Op til 80 deltagere forventes at deltage i konferencen. Den højtstående repræsentant beslutter i samråd med Rådets Gruppe vedrørende Eksport af Konventionelle Våben og på baggrund af det implementerende organs forslag, hvor konferencen skal finde sted, og hvordan den endelige liste over inviterede lande og organisationer skal se ud.

3.6. **Regionale seminarer**

3.6.1. *Projektets formål*

De regionale seminarer vil gøre det muligt at nå ud til andre lande med henblik på at understøtte universel anvendelse af traktaten. De vil også understøtte den videre inddragelse af udvalgte regionale organisationer i ATT og deres interesse i at fremme ATT i alle deres respektive medlemsstater.

3.6.2. *Projektbeskrivelse*

Projektet gennemføres i form af fem seminarer af 2 dages varighed med fokus på status for processen vedrørende ikrafttrædelsen af ATT og spørgsmål vedrørende dens gennemførelse.

Seminarerne vil sætte lande, der modtager støtte til bistandsaktiviteter vedrørende kontrol af våbenoverførsler, i stand til at dele synspunkter og erfaringer samt vurdere, hvordan en sådan bistand er relateret til aktiviteterne i deres respektive regionale organisationer. De vil endvidere have særligt fokus på:

— erfaringer og muligheder for syd-syd-samarbejde vedrørende oprettelsen og udviklingen af våbenoverførselskontrol-systemer

— ATT's komplementaritet i forhold til andre relevante FN-instrumenter, navnlig FN's handlingsprogram til forebyggelse, bekæmpelse og afskaffelse af alle aspekter ved ulovlig handel med håndskydevåben og lette våben.

Seminarerne afholdes i løbet af de første 18 måneder af gennemførelsen af Rådets afgørelse og henvender sig til følgende regionale organisationer og deres relevante medlemsstater:

— De Forenede Nationers Regionale Center for Fred og Nedrustning i Asien og Stillehavsregionen (UNRCPD)

— De Forenede Nationers Regionale Center for Fred og Nedrustning i Afrika (UNREC)

— De Forenede Nationers Regionale Center for Fred, Nedrustning og Udvikling i Latinamerika og Caribien (UNLIREC)

— Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (Ecowas)

— Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).

Seminarerne bør, hvor det er muligt, afholdes i et land, der modtager støtte i form af et målrettet bistandsprogram. Hvis dette viser sig at være umuligt, fastsættes placeringen af den højtstående repræsentant i samråd med Rådets Gruppe vedrørende Eksport af Konventionelle Våben (COARM).

I de regionale seminarer bør der bl.a. være deltagelse af:

a) diplomatisk og militært personale/forsvarspersonale fra lande i regionerne, navnlig myndigheder med ansvar for nationale politikker i forhold til ATT

b) teknisk og retshåndhævende personale fra lande i regionerne, navnlig myndigheder, der beskæftiger sig med eksport-tilladelser, samt toldembedsmænd og retshåndhævelsesembedsmænd

c) repræsentanter for internationale og regionale organisationer, regionalt baserede NGO'er, tænketanke, nationale parlamenter og lokalt/regionalt erhvervsliv

d) nationale og internationale tekniske eksperter inden for spørgsmål vedrørende våbenoverførselskontrol, herunder EU-eksperter og repræsentanter for erhvervslivet.

Op til 70 deltagere forventes at deltage i hvert seminar.

4. **Forholdet til andre bistandsaktiviteter med relevans for eksportkontrol**

4.1. **Koordinering med andre EU-aktiviteter vedrørende bistand til eksportkontrol**

Der bør på grundlag af erfaringer fra tidligere og nuværende aktiviteter inden for bistand til eksportkontrol, der omfatter både produkter med dobbelt anvendelse og konventionelle våben, søges at skabe størst mulig synergi og komplementaritet, når der ydes ATT-relateret bistand til tredjelande, for at sikre, at Unionens aktiviteter er så effektive og konsekvente som muligt uden unødigt dobbeltarbejde.

4.2. **Koordinering med andre relevante bistandsaktiviteter**

Det implementerende organ bør desuden være yderst opmærksom på ATT-relaterede aktiviteter, der indgår i FN's handlingsprogram til forebyggelse, bekæmpelse og afskaffelse af alle aspekter ved ulovlig handel med håndskydevåben og lette våben og dets gennemførelsesstøttesystem, UNSCR 1540 (2004) og FN's finansieringsordning til støtte for samarbejde om våbenregulering (UNSCAR). Det implementerende organ bør i relevant udstrækning samarbejde med disse bistandsydere med henblik på at undgå dobbeltarbejde og sikre maksimal konsekvens og komplementaritet.

4.3. **Fremme af syd-syd-samarbejde mellem relevante EU-instrumenter inden for eksportkontrol**

Projektet har endvidere til formål at øge kendskabet blandt de lande, der modtager støtte i henhold til denne afgørelse, til EU-instrumenter, der kan støtte syd-syd-samarbejde inden for eksportkontrol. I denne forbindelse bør bistandsaktiviteterne i henhold til punkt 3.2 og 3.3 oplyse om og fremme tilgængelige instrumenter såsom initiativet vedrørende EU's CBRN-ekspertisecentre.

5. **Målgrupper**

5.1. **Målgrupper for målrettede ATT-bistandsprogrammer og ad hoc-bistandsworkshopper**

Målgrupper for de projektaktiviteter, der henvises til i punkt 3.2 og 3.3, kan være stater, der anmoder om støtte med henblik på at gennemføre ATT og vil blive udvalgt på grundlag af blandt andet følgende kriterier:

— undertegnelse af ATT og status for gennemførelsen af internationale instrumenter, der er relevante for våbenhandel og våbenoverførsel, og som er gældende for landet

— sandsynligheden for et vellykket resultat af bistandsaktiviteterne med henblik på ratificering af ATT

— vurderingen af enhver bistand, der allerede er modtaget eller planlagt inden for dobbelt anvendelse og våbenoverførselskontrol

— landets relevans for den internationale handel med våben

— landets relevans for Unionens sikkerhedsinteresser

— berettigelse til ODA

5.2. **Målgrupper for de regionale seminarer**

Målgrupperne for de regionale seminarer kan være stater, der tilhører eller er dækket af de regionale organisationer, der henvises til i punkt 3.6.2.

Den endelige udvælgelse af de lande, der skal indbydes til hvert seminar, og af deltagerne vil blive foretaget af den højtstående repræsentant i samråd med Gruppen vedrørende Eksport af Konventionelle Våben på grundlag af et forslag fra det implementerende organ.

6. **Implementerende organ**

Gennemførelsen af denne rådsafgørelse påhviler BAFA. BAFA vil, hvor det er hensigtsmæssigt, samarbejde med medlemsstaternes eksportkontrolorganer, relevante regionale og internationale organisationer, tænketanke, forskningsinstitutter og NGO'er.

BAFA har stor erfaring med hensyn til ydelse af bistand vedrørende overførselskontrol og outreachaktiviteter. Det har opnået denne erfaring på alle relevante områder inden for strategisk kontrol af overførsel af CBRN-varer, varer med dobbelt anvendelse og våben.

Med hensyn til bistand og outreach i forbindelse med våbenoverførselskontrol har BAFA med succes gennemført afgørelse 2009/1012/FUSP. BAFA er nu ansvarlig for gennemførelsen af afgørelse 2012/711/FUSP, der bygger på afgørelse 2009/1012/FUSP og sigter mod at styrke modtagerlandenes våbeneksportkontrolsystemer med henblik på større gennemsigtighed og ansvar i overensstemmelse med de EU-rammer, der blev fastsat i fælles holdning 2008/944/FUSP.

Med hensyn til CBRN-relaterede varer og varer med dobbelt anvendelse er BAFA implementerende organ for det nuværende program for bistand til overførselskontrol og outreach i forbindelse med varer med dobbelt anvendelse, der er finansieret af stabilitetsinstrumentet, og har i den egenskab opnået et grundigt kendskab til overførselskontrolsystemer i de lande, der er omfattet af det pågældende program. En sådan viden uddybes med en progressiv gennemførelse af overførselskontrolrelaterede projekter under stabilitetsinstrumentet, der involverer BAFA, såsom initiativet vedrørende CBRN-ekspertisecentre.

Følgelig er BAFA perfekt placeret med henblik på at indkredse styrker og svagheder i overførselskontrolsystemerne i de lande, der kan blive fremtidige modtagere af ATT-gennemførelsesbistandsaktiviteter i henhold til nærværende afgørelse. Det er derfor godt placeret til at fremme synergier mellem de forskellige bistandsprogrammer og til at undgå unødigt dobbeltarbejde.

Eftersom lovgivningen, de administrative procedurer, håndhævelsesressourcerne og agenturerne med ansvar for eksportkontrol af varer med dobbelt anvendelse i vid udstrækning overlapper med de ansvarlige for konventionel våbeneksportkontrol, bliver en af de vigtigste udfordringer for ATT-relaterede bistandsaktiviteter at tage hensyn til den bistand, der allerede ydes inden for områderne dobbelt anvendelse og CBRN-risikobegrænsning. Valget af BAFA bidrager til at sikre, at ATT-relateret bistand på bedste måde supplerer den bistand, der allerede ydes i henhold til de eksisterende bistandsprogrammer for varer med dobbelt anvendelse, CBRN-risikobegrænsning og våbeneksportkontrol.

7. **Unionens synlighed og bidragsmaterialets tilgængelighed**

Det materiale, som produceres i kraft af projektet, sikrer Unionens synlighed, navnlig på grund af det logo og den grafik, der blev opnået enighed om med henblik på gennemførelsen af afgørelse 2012/711/FUSP.

Den webportal, der blev fastsat i afgørelse 2012/711/FUSP, og som er under udvikling, vil blive promoveret med henblik på de ATT-relaterede bistandsaktiviteter i henhold til nærværende afgørelse.

Det implementerende organ bør derfor benytte de relevante bistandsaktiviteter, som det udfører, til at oplyse om webportalen og tilskynde til konsultation og anvendelsen af portalens tekniske ressourcer. Det bør i promoveringen af webportalen sikre Unionens synlighed.

8. **Konsekvensanalyse**

Virkningerne af aktiviteterne i denne afgørelse bør vurderes teknisk efter afslutningen af disse aktiviteter. På grundlag af oplysninger og rapporter fra det implementerende organ udføres konsekvensanalysen af den højtstående repræsentant i samarbejde med COARM og i relevant omfang med EU-delegationerne i modtagerlande og med andre relevante interessenter.

Med hensyn til lande, der har draget nytte af et målrettet bistandsprogram, bør konsekvensanalysen have særligt fokus på den række lande, der har ratificeret ATT, og udviklingen af deres kontrolkapaciteter med hensyn til våbenoverførsler. En sådan vurdering af modtagerlandenes kontrolkapaciteter med hensyn til våbenoverførsler bør navnlig dække udarbejdelsen og udstedelsen af relevante nationale bestemmelser, evnen til at rapportere om våbeneksport og -import samt styrkelsen af en relevant administration med ansvar for våbenoverførselskontrol.

9. **Rapportering**

Det implementerende organ udarbejder regelmæssige rapporter, bl.a. efter at have afsluttet hver af aktiviteterne. Rapporterne bør forelægges for den højtstående repræsentant senest seks uger efter afslutningen af de relevante aktiviteter.